

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงาน
และชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ)
Model for Developing Teacher-Researcher Competency Using
Learning in the flow of work and Professional Learning Community
Concepts: A Case Study of Bangli Municipality School 1 (Phanit Uthit)

ธีระยุทธ กิตตินาวัฒน์*¹

Teerayut Kittinapawat*¹

(Received: 2024-07-21; Revised: 2024-10-9 ; Accepted: 2024-10-9)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยแบ่งเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1) การศึกษาความต้องการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูผู้สอน 40 คน และผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการพรรณนาวิเคราะห์ ระยะที่ 2) การพัฒนารูปแบบ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ผู้บริหาร 2 คน และครูผู้สอน 40 คน รวมทั้งสิ้น 45 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการประชุม และแบบตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่ 3) การทดลองใช้รูปแบบ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูผู้สอน 40 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการวิจัย แบบประเมินทักษะการวิจัย และแบบประเมินเจตคติต่อการวิจัย และ ระยะที่ 4) การประเมินความพึงพอใจ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยมีความต้องการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัย ได้แก่ 1) การกำหนดค่านิยมร่วมกัน 2) การวางเป้าหมายร่วมกัน 3) การสร้างความร่วมมือของครูในการทำงานร่วมกัน 4) การร่วมกันชี้แนะในการพัฒนางาน และ 5) การร่วมกันสนทนาสะท้อนผลการปฏิบัติ รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ

¹ ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) สังกัดเทศบาลเมืองสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

* Corresponding Author: teerayutkittinapawat@gmail.com

ครูนักวิจัยมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ทฤษฎีและหลักการพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบและกลไก 4) วิธีดำเนินงาน 5) การวัดและประเมินผล และ 6) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า โดยรวมมีความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า หลังการพัฒนา ครูมีความรู้ด้านการวิจัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.17 มีทักษะการวิจัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.06 และมีเจตคติต่อการวิจัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.75 โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของครูต่อการดำเนินงานตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัย โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: สมรรถนะครูนักวิจัย, การเรียนรู้ในระหว่างการทำงาน, ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Abstract

This research used the research and development (R&D) model, which was divided into 4 phases: Phase 1) Needs study aimed to study the needs and guidelines for developing a model for developing the competency of researcher teachers based on the concept of on-the-job learning and professional learning communities. The informants included 40 teachers and 3 experts. The research instruments were questionnaires and interviews. Data were analyzed using mean, standard deviation, and descriptive analysis. Phase 2) Model development. The workshop informants included 3 experts, 2 administrators, and 40 teachers, totaling 45 people, and the expert seminar informants included 10 people. The research instruments were meeting minutes and a model quality check form. Data were analyzed by means of standard deviations and content analysis. Phase 3) Model trial. The target group was 40 teachers. The research instruments were a research knowledge test, a research skills assessment form, and a research attitude assessment form. Phase 4) Satisfaction assessment. The informants included 40 teachers. The research instrument was a satisfaction assessment form. Data were analyzed by means and standard deviations. The research results found that the need to develop the competence of researcher teachers is at a high level overall. The guidelines for enhancing the competence of researcher teachers include 1) setting shared values, 2) setting shared goals, 3) creating cooperation among teachers in working together, 4) jointly guiding work development, and 5) jointly discussing and reflecting on the results of the practice. The researcher teacher competence development model consists of 6 components: 1) basic theory and principles, 2) objectives, 3) systems and mechanisms, 4) methods of operation, 5)

measurement and evaluation, and 6) conditions for using the model. The evaluation results from experts found that overall, it was at the highest accuracy, appropriateness, and usefulness. The results of the model trial found that after the development, teachers' research knowledge increased by 30.17 percent, research skills increased by 29.06 percent, and attitudes toward research increased by 24.75 percent, with a statistically significant difference at the .05 level. The teachers' satisfaction with implementing the researcher's teacher competence development model was high overall.

Keywords: Teacher researcher competence, Learning in the flow of work, professional learning community

บทนำ

สมรรถนะของครูถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อคุณภาพของการจัดการศึกษาทุกระดับ เพราะครูเป็นผู้นำปรัชญา แนวคิด และเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ และนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้ สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ความรู้สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข การพัฒนาคุณภาพครูเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จำเป็นต้องส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยครูอาจเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียนจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552) จากบทบาทที่ครูถูกคาดหวังในฐานะครูนักวิจัยและใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาการเรียนการสอนครูจึงจำเป็นต้องเก็บข้อมูลผู้เรียน วินิจฉัยผู้เรียน และศึกษาค้นคว้าเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับแนวคิดเห็นของ มีลส์ (Miels. 2001) ที่อธิบายว่า ในปัจจุบันมีข้อมูลเป็นจำนวนมากเกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็ก แต่ยังไม่มีความเพียงพอในเรื่องวิธีการที่เด็กมีปฏิริยาตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ ในห้องเรียน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ไม่สามารถหาจากแหล่งอื่นใดมาทดแทนได้นอกจากการทำวิจัยของครู การที่ครูทำวิจัยในชั้นเรียนจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาตัวครู สติปัญญาและพฤติกรรมการสอนของครู แม้รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูให้นำวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอนและมีการฝึกอบรมครูอย่างต่อเนื่องเป็นจำนวนมาก แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนเพราะครูได้รับการพัฒนาไม่ตรงตามบริบทและความต้องการ ครูบางส่วนได้รับการพัฒนาแต่ไม่ได้ใช้ทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และไม่ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนตามแนวทางใหม่ได้ ดังรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) สรุปว่า ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในกระบวนการวิจัย และขาดเจตคติต่อการวิจัย จึงทำให้โดยรวมแล้วสรุปได้ว่าครูส่วนใหญ่ยังขาดสมรรถนะด้านการวิจัย โดยมีปัจจัยสำคัญคือครูมีภาระ

งานสอนและงานพิเศษในปริมาณมาก ไม่มีเวลาเพียงพอในการทำงานวิจัย รวมทั้งเครื่องมือหรือวัสดุอุปกรณ์ในการวิจัยยังไม่เพียงพอ ไม่ได้ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และส่งผลโดยตรงต่อความเชื่อมั่นของชุมชน สังคม และประชาชนที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ครูต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน อีกทั้งควรพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของครูเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญ ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต และปัจจัยสำคัญที่ทำให้ครูขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย รวมทั้งไม่เห็นคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัย เนื่องจากไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องทำวิจัยและเป็นภาระงานที่เพิ่มมากขึ้นจนอาจกระทบกับเวลาในการเตรียมการสอนและเวลาในการปฏิบัติงานด้านอื่นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิราภรณ์ ชาวอ่อน และสาลินี มีเจริญ (2565) พบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเพิ่มคุณภาพของครูนั้น ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักถึงประโยชน์ของงานวิจัยในชั้นเรียนโดยมีการกำหนดแผนปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้ครูแสวงหาความรู้ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มเติมจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในและนอกเวลาราชการ ควรกระตุ้นให้ครูใช้งานวิจัยในชั้นเรียนเป็นฐานในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ควรเชิญวิทยากรครูต้นแบบด้านงานวิจัยในชั้นเรียนมาให้ความรู้แก่ครู หรือส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมครบทุกชั้นเรียน เพื่อพัฒนาให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาครูสู่การเป็นครูกิจการเป็นครูกิจการนั้นก็คือ อาจมีแนวทางการพัฒนาได้หลากหลายวิธีการ ซึ่งแต่ละวิธีการล้วนมีจุดแข็งและจุดอ่อนจึงต้องเลือกนำมาใช้ในการพัฒนาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของหน่วยงาน สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรในหน่วยงาน รวมทั้งงบประมาณที่มีอยู่ หน่วยงานควรวางแผนและเลือกกิจกรรมการพัฒนาให้เหมาะสมกับองค์กร เพื่อให้ได้แนวทางที่ดีที่สุดสำหรับการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีความรู้ความสามารถให้เกิดสมรรถนะสูงสุด ซึ่งแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของครู ประกอบด้วย 3 แนวทางที่สำคัญ ได้แก่ 1) การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้เกิดความรู้และทักษะการวิจัย 2) การเรียนรู้จากการแก้ปัญหาจริงระหว่างการทำงานเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญในกระบวนการวิจัย และ 3) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมจากกิจกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา และกระบวนการดังกล่าวสามารถส่งเสริมให้ครูมีความเชี่ยวชาญและการมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัย (นพพร โสวรรณะ, 2564) แนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงาน (Learning in the flow of work) ของ Bersin (2018) เสนอว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรเกิดขึ้นควบคู่กับการปฏิบัติงานจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพร โสวรรณะ (2564) ที่พบว่าการเรียนรู้แบบนี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานเป็นการผสมผสานการเรียนรู้เข้ากับกิจกรรมการทำงานประจำวันและไม่จำเป็นต้องหยุดงานเพื่อไปฝึกอบรมต่างสถานที่ วิธีนี้ช่วยให้บุคลากรสามารถเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ และรับข้อมูลที่เป็นในเวลาที่ต้องการได้ทันที แนวคิดนี้ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูง โดยมีแนวทางใหม่ๆ ในการสร้างการเรียนรู้ในระหว่างการทำงาน ได้แก่ 1) การเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลหรือใช้แพลตฟอร์มการ

เรียนรู้ออนไลน์ เช่น การเรียนผ่านวิดีโอ การประชุมออนไลน์ การเข้าใช้ฐานข้อมูลดิจิทัลที่สามารถเข้าถึงได้ทันที 2) การเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง 3) การให้คำปรึกษาและแนะนำจากที่ปรึกษา 4) การใช้โมดูลการเรียนรู้ระยะสั้น และ 5) การสร้างชุมชนการเรียนรู้ โดยการสร้างกลุ่มหรือชุมชนสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างครูและบุคลากร (Bersin, 2018 ; Abbas, 2024) และชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการร่วมมือร่วมพลังของครูในการทำงาน เพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติ และการตรวจสอบหลักฐานที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานของครูผู้สอนและผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อช่วยทำให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในชั้นเรียนจึงเป็นแนวคิดที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (McLaughlin and Talbert, 2006)

กรณีโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ต้องการยกระดับสมรรถนะของครูผู้สอนด้านการวิจัยเนื่องจากโรงเรียนได้ส่งครูเข้ารับการอบรมในสถานที่ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก แต่ครูก็ยังไม่สามารถปฏิบัติงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง โดยครูและผู้บริหารได้ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการวิจัย สรุปว่า มีปัจจัยที่เป็นปัญหาด้านการวิจัยหลายประการ ได้แก่ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการและวิธีการวิจัย ครูขาดความมั่นใจในการทำวิจัยเพราะคิดว่าระเบียบวิธีวิจัยมีความซับซ้อนและมีขั้นตอนที่ละเอียด อีกทั้งครูไม่มีประสบการณ์ในการวิจัยที่ต่อเนื่องและไม่มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักวิจัยภายนอกจึงเกิดความรู้สึกกลัวว่าจะทำงานวิจัยไม่ถูกต้อง และครูส่วนใหญ่ยังขาดความมุ่งมั่นที่จะทำงานวิจัยเนื่องจากเห็นว่าเป็นงานที่มีรายละเอียดมากจนต้องสิ้นเปลืองเวลา และเป็นภาระความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นจากการปฏิบัติงานปกติ รวมทั้งยังไม่เข้าใจว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนจะส่งผลที่คุ้มค่าต่อการพัฒนานักเรียน (โรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ), (2564) จากปัญหาและความเป็นมาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะการเป็นนักวิจัยให้กับครูผู้สอนตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อแสวงหาแนวทางใหม่ในการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องสำหรับโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) และให้ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยของโรงเรียนอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนารูปแบบการพัฒนสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ดังนี้

3.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านการวิจัยของครูระหว่างก่อนและหลังได้รับการพัฒนาด้วยรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการวิจัยของครูระหว่างก่อนและหลังได้รับการพัฒนาด้วยรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.3 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการวิจัยของครูระหว่างก่อนและหลังได้รับการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยแบ่งขอบเขตการวิจัยเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดำเนินการโดย 1) สสำรวจความต้องการของครูด้วยแบบสอบถาม 2) สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 3) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติพื้นฐานและวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

1.1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) จำนวน 40 คน 2) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 3 คน

1.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ 1) ความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 แบบสอบถามความต้องการการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 ความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตาม

แนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามความคิดเห็นของครูผู้สอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีการของ Likert (1967) และ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความต้องการเพิ่มเติมในการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-end) โดยตอนที่ 2 ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพโดยนำแบบสอบถามที่ได้มาหา IOC จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับครูผู้สอนที่มีบริบทใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตามวิธีของ Item Total Correlation มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .32 - .84 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .86

1.3.2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Structured Interview) ตามองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น เป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ ตามประเด็น แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัย องค์ประกอบการพัฒนา เทคนิควิธีการ วิธีดำเนินการพัฒนา และวิธีการประเมินผลการพัฒนา

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ระยะเวลาในการวิจัย การศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดำเนินการวิจัยระหว่าง วันที่ 1 มิถุนายน ถึง 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2565

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เพื่อสร้างรูปแบบและคู่มือการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัย ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 3 คน ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) จำนวน 2 คน และครูผู้สอนจำนวน 40 คน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลกลุ่มเดิมในระยะที่ 1 รวมทั้งสิ้น 45 คน

2.1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เป็นผู้ผู้เชี่ยวชาญที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักวิชาการจากสถาบันอุดมศึกษาหรือหน่วยงานด้านการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านการ

พัฒนาสมรรถนะครุณีกวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 10 คน

2.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ 1) ความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครุณีกวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) ความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครุณีกวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 3) ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครุณีกวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบบันทึกการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) การสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครุณีกวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 2) แบบตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครุณีกวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ระยะเวลาในการวิจัย การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครุณีกวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ดำเนินการวิจัยระหว่าง วันที่ 1 สิงหาคม ถึง 31 ตุลาคม พ.ศ. 2565

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครุณีกวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ที่ปฏิบัติการสอนในปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง โดยเป็นครูที่มีความสมัครใจเข้าร่วมโครงการพัฒนาสมรรถนะครุณีกวิจัย

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ตัวแปรอิสระ คือ การดำเนินงานตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครุณีกวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะครุณีกวิจัย ประกอบด้วย 2.1) ความรู้ด้านการวิจัยของครู 2.2) ทักษะการวิจัยของครู และ 2.3) เจตคติต่อการวิจัยของครู

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการวิจัย เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพโดยนำแบบทดสอบมาหา IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ทดลองสอบเบื้องต้น (Tryout) กับครูผู้สอน จำนวน 20 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย นำมาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (B) เป็นรายข้อ ปรากฏว่า แบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.29 - 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.27 - 0.82 เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพที่เหมาะสม จำนวน 30 ข้อ แล้วคำนวณค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตรของโลเวท (Lovett) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 2) แบบประเมินทักษะการวิจัย มีลักษณะเป็นแบบ

ประเมินโดยใช้เกณฑ์รูปรีค ดำเนินการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ การตรวจสอบคุณภาพโดยนำเกณฑ์การประเมินมาหา IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 และ 3) แบบประเมินเจตคติต่อการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ การตรวจสอบคุณภาพโดยนำแบบประเมินมาหา IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ด้านการวิจัยและคะแนนการประเมินทักษะการวิจัยของครูโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลผลข้อมูล โดยเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมิน 5 ระดับ คือ ร้อยละ 80-100 หมายถึง ดีเยี่ยม ร้อยละ 70-79 หมายถึง ดี ร้อยละ 60-69 หมายถึง พอใช้ ร้อยละ 50-59 หมายถึง ผ่าน ร้อยละ 0-49 หมายถึง ไม่ผ่าน ส่วนข้อมูลจากการประเมินเจตคติต่อการวิจัยของครู โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีเจตคติระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีเจตคติระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีเจตคติระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีเจตคติระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีเจตคติระดับน้อยที่สุด แล้วเปรียบเทียบเปรียบเทียบความรู้ด้านการวิจัย ทักษะการวิจัย และเจตคติต่อการวิจัยของครู ระหว่างก่อนและหลังได้รับการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงาน และชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) โดยการหาผลต่างของคะแนนก่อนและหลังดำเนินงานแล้วแปลงผลต่างให้เป็นร้อยละเพื่ออธิบายอัตราส่วนของคะแนนที่เพิ่มขึ้นและทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ dependent sample t-test ระยะเวลาดำเนินการ การศึกษาผลการดำเนินงานตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพดำเนินการทดลองใช้รูปแบบเป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียน คือภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2565 ถึง 31 มีนาคม 2566

ระยะที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ที่ปฏิบัติการสอนในปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนา

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การตรวจสอบคุณภาพโดยนำ

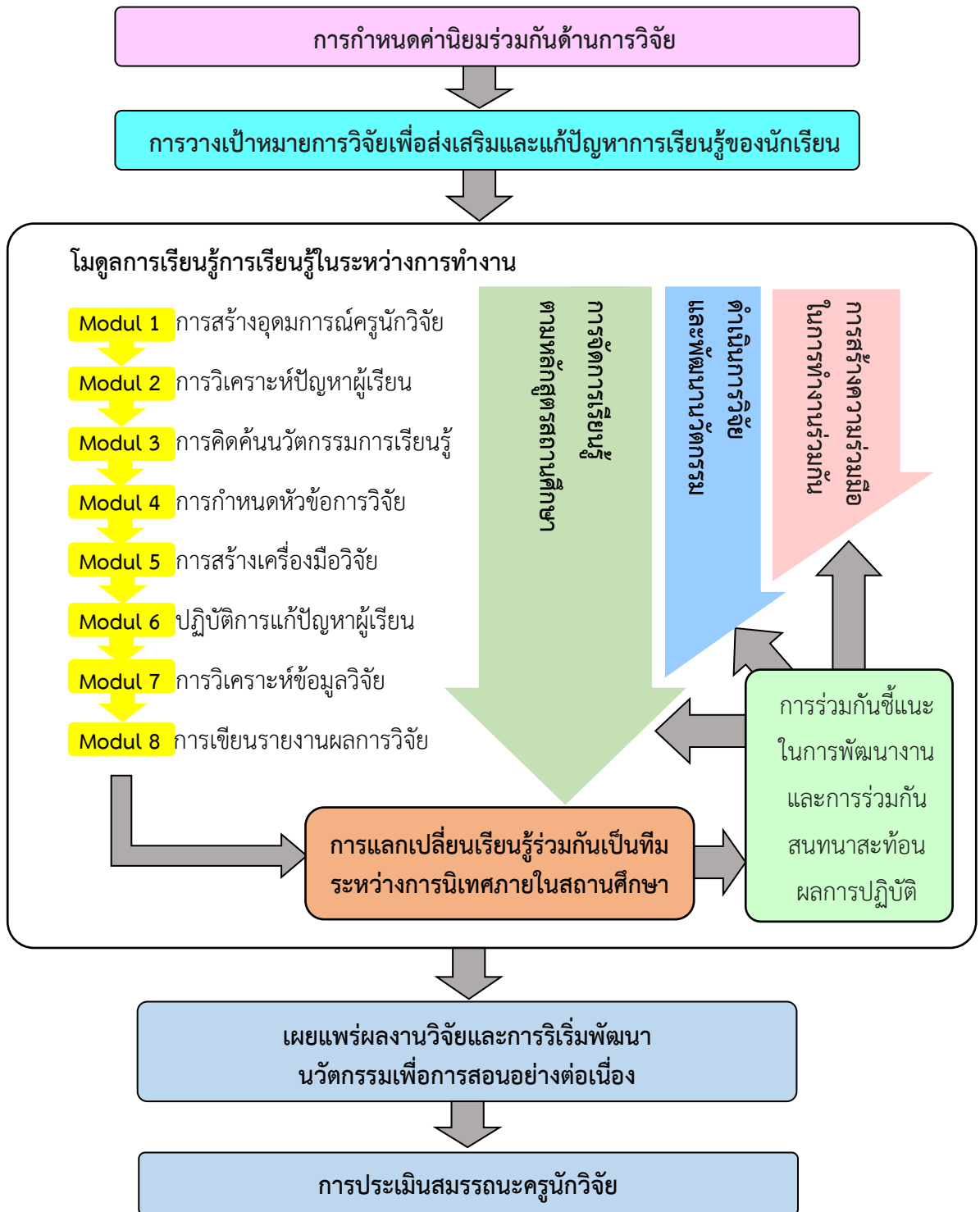
แบบประเมินมาหา IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 และ 2) แบบบันทึกการประชุมเป็นแบบบันทึกแบบมีโครงการตามวาระการประชุม

4.4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด ระยะเวลาในการวิจัย การประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดำเนินการวิจัยระหว่าง วันที่ 3-12 เมษายน พ.ศ. 2566

สรุปผลการวิจัย

1. ความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) มีความต้องการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.45$, $\sigma = 0.89$) และแนวทางการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของครูประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ 1) การกำหนดค่านิยมร่วมกัน 2) การวางเป้าหมายร่วมกันสู่การเรียนรู้ของนักเรียน 3) การสร้างความร่วมมือของครูในการทำงานร่วมกัน 4) การร่วมกันชี้แนะในการพัฒนางาน และ 5) การร่วมกันสนทนาสะท้อนผลการปฏิบัติ

2. การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ผู้วิจัยได้นำแนวทางที่ได้จาก phase 1 มาয়ร่าง 8 module หรือเขียนให้เห็นความสัมพันธ์ในกระบวนการใช้รูปแบบ พบว่า ได้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ด้าน ดังนี้ 1) ทฤษฎีและหลักการพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ ประกอบด้วย 8 Modul ได้แก่ Modul 1 การสร้างอุดมการณ์ครูนักวิจัย Modul 2 การวิเคราะห์ปัญหาผู้เรียน Modul 3 การคิดค้นนวัตกรรมการเรียนรู้ Modul 4 การกำหนดหัวข้อการวิจัย Modul 5 การสร้างเครื่องมือวิจัย Modul 6 ปฏิบัติการแก้ปัญหาผู้เรียน Modul 7 การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย และ Modul 8 การเขียนรายงานผลการวิจัย 5) แนวทางการวัดและประเมินผล และ 6) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ โดยผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าโดยรวมมีความถูกต้อง ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.32$) ความเหมาะสม ($\mu = 4.68$, $\sigma = 0.43$) ความเป็นประโยชน์ ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.36$) อยู่ในระดับมากที่สุด โดยวิธีการดำเนินงานการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพข้างต้น สามารถสรุปเป็นแผนภาพจำลองได้ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 วิธีการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงาน

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบความรู้ด้านการวิจัย หลังจากครูผู้สอนโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีคะแนนการทดสอบความรู้ด้านการวิจัย โดยเฉลี่ยสูงขึ้น (ร้อยละ 30.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนมีคะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจด้านการวิจัย เพิ่มขึ้นทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 1

ตาราง 1 การเปรียบเทียบความรู้ด้านการวิจัยระหว่างก่อนและหลังการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

N = 40

คะแนน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	P-value
ความรู้ด้านการวิจัยก่อนการพัฒนา	30	16.25	3.17	39	19.620*	.000
ความรู้ด้านการวิจัยหลังการพัฒนา	30	25.30	1.60			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 การเปรียบเทียบทักษะการวิจัย หลังจากครูผู้สอนโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) มีคะแนนการประเมินทักษะการวิจัย โดยเฉลี่ยสูงขึ้น (ร้อยละ 29.06) เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล ปรากฏว่า มีคะแนนการประเมินทักษะการวิจัย เพิ่มขึ้นทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบทักษะการวิจัยระหว่างก่อนและหลังการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

N = 40

คะแนน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	P-value
ทักษะการวิจัยก่อนการพัฒนา	40	21.95	1.95	39	24.288*	.000
ทักษะการวิจัยหลังการพัฒนา	40	33.58	1.93			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการวิจัย หลังจากครูผู้สอนโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) มีคะแนนการประเมินเจตคติต่อการวิจัย โดยเฉลี่ยสูงขึ้น (ร้อยละ 24.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล ปรากฏว่า มีคะแนนการประเมินเจตคติต่อการวิจัย เพิ่มขึ้นทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการวิจัยระหว่างก่อนและหลังการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

N = 40

คะแนน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	P-value
เจตคติต่อการวิจัยก่อนการพัฒนา	50	30.55	2.73	39	22.706*	.000
เจตคติต่อการวิจัยหลังการพัฒนา	50	42.93	2.57			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) พบว่า ความพึงพอใจของบุคลากรต่อการดำเนินงานตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัย โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลจากการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ กุลชาติ พันธุ์วรกุล และเมษา นวลศรี (2564) ได้ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย พบว่า ความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียน และด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ และสอดคล้องกับ ภูนิดา ชูช่วยสุวรรณ และยุวี ญาณปริษาเศรษฐ (2563) ได้ศึกษาการสำรวจปัญหาความต้องการจำเป็นเรื่องสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา พบว่า ประเด็นปัญหาที่มีความต้องการสำคัญมากที่สุดสามอันดับแรก คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการการ

วิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูล แหล่งในการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย การกำหนดปัญหา การวิจัยในชั้นเรียน ส่วนด้านทักษะการวิจัยต้องการความสามารถในการใช้สถิติในการวิเคราะห์ ข้อมูลได้เหมาะสมกับงานวิจัย ความสามารถระบุตัวแปรที่สำคัญในการวิจัย และความสามารถนำ ผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้พัฒนาและแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ ด้านความเจตคติคือความ กระตือรือร้นในการวิจัย ส่วนแนวทางการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ของครูประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ 1) การกำหนดค่านิยมร่วมกัน 2) การวางเป้าหมายร่วมกัน สู่การเรียนรู้ของนักเรียน 3) การสร้างความร่วมมือของครูในการทำงานร่วมกัน 4) การร่วมกัน ชี้แนะในการพัฒนางาน และ 5) การร่วมกันสนทนาสะท้อนผลการปฏิบัติ สอดคล้องกับ ภณิดา ชู ช่วยสุวรรณ และยุวี ญาณปริษาเศรษฐ (2563) พบว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา คือ 1) ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้แก่ครู อย่างต่อเนื่อง 2) มีการนิเทศติดตาม 3) หลีกเลี่ยงผลิตรูควรรเน้นสอนการวิจัยในชั้นเรียน และ ควรสอนความเชื่อมโยงสู่การปฏิบัติจริง 4) ผู้บริหารควรคิดหาแนวทางสร้างแรงจูงใจ และ 5) รัฐ ควรพัฒนาครูให้มีความคิดสร้างสรรค์

2. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ใน ระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิช อุทิศ) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าโดยรวมมีความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์อยู่ใน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้ วิธีดำเนินงานของรูปแบบข้างต้นเป็นการออกแบบวิธีการพัฒนาสมรรถนะ ครูผู้สอนตามแนวทางการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีความรู้ความสามารถให้เกิดสมรรถนะ สูงสุดกับหน่วยงาน ซึ่งประกอบไปด้วย 3 แนวทางที่สำคัญ ได้แก่ 1) การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดความรู้และทักษะ 2) การเรียนรู้จากการแก้ปัญหาจริงระหว่างการทำงานเพื่อให้เกิด ทักษะความชำนาญ และ 3) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมจากกิจกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและการมีเจตคติที่ดี โดยแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวิจัย สามารถนำวิธีการพัฒนาบุคลากรที่หลากหลายวิธีการมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมโดยประกอบด้วย 3 วิธีการ ได้แก่ 1) การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้เกิดความรู้และทักษะการวิจัย 2) การเรียนรู้ จากการแก้ปัญหาจริงระหว่างการทำงานเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญในกระบวนการวิจัย และ 3) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมจากกิจกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ และการมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรศักดิ์ สุจริตรักษ์ และชนิดา พิลา ไชย (2564) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูรองรับการศึกษายุค 4.0 พบว่า ได้ รูปแบบที่ประกอบด้วย 7 ด้านดังนี้ 1) กิจกรรมเพื่อพัฒนาศาสตร์การสอน 2) การนิเทศ และ ติดตามผล 3) การใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 4) การแสวงหาและพัฒนาตนเอง 5) การ สร้างเครือข่าย ทีมงาน และความร่วมมือ 6) การเสริมแรง และ 7) การเปลี่ยนแปลง โดยผล การยืนยันรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูรองรับการศึกษายุค 4.0 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็น สอดคล้องกันว่ามีความเป็นไปได้ ความมีประโยชน์ และความถูกต้องครบถ้วน สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ธนภฤต อึ้งน้อย และอนุชา กอนพวง (2564) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนา

สมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า ผลการประเมินรูปแบบมีความเป็นไปได้มากที่สุด และมีความเป็นประโยชน์มากที่สุด

3. ผลการศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

3.1 ด้านความรู้ พบว่า ครูผู้สอนมีความรู้ในการวิจัยโดยเฉลี่ยสูงขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากกระบวนการที่สำคัญที่ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการวิจัยคือ โมดูลการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการด้านการวิจัย โดยคณะกรรมการดำเนินงานจัดทำโครงการและกิจกรรมการฝึกอบรมตามโมดูลการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการด้านการวิจัย ประกอบด้วย 8 Modu ได้แก่ Modu 1 การสร้างอุดมการณ์ครูนักวิจัย Modu 2 การวิเคราะห์ปัญหาผู้เรียน Modu 3 การคิดค้นนวัตกรรมการเรียนรู้ Modu 4 การกำหนดหัวข้อการวิจัย Modu 5 การสร้างเครื่องมือวิจัย Modu 6 ปฏิบัติการแก้ปัญหาผู้เรียน Modu 7 การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย และ Modu 8 การเขียนรายงานผลการวิจัย สะท้อนว่าครูผู้สอนที่สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมพลังการทำงานด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการและแนวคิดของการวิจัยในชั้นเรียน การวิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรู้ การตั้งคำถามการวิจัย การวางแผนการทำวิจัย การเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Bersin (2018) ที่กล่าวถึงหลักการสำคัญของการเรียนรู้ในระหว่างการทำงาน (LFW) ได้แก่ 1) การออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นโมดูลโดยแบ่งออกเป็นส่วนเล็ก ๆ ที่สามารถเข้าถึงและเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็ว 2) การทำให้ครูเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ได้ทันทีที่ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นในเวลาที่ต้องการข้อมูลหรือทักษะนั้น ๆ พอดีเมื่อเผชิญปัญหาในการทำงานและต้องการคำแนะนำหรือวิธีแก้ไข 3) การใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ แอปพลิเคชันมือถือ วิดีโอสอนงาน บทความ และเอกสารออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายทุกที่ทุกเวลา 4) การเรียนรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติจริง โดยครูได้เรียนรู้โดยตรงจากการทำงานจริงและมีกิจกรรมการสะท้อนผลผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้ครูสามารถนำทักษะและความรู้ใหม่ที่มีประสิทธิภาพไปใช้จัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับปัญหาและความต้องการของนักเรียน และ 5) การสนับสนุนและคำแนะนำจากเพื่อนร่วมงานผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้การเรียนรู้ของครูสามารถเกิดขึ้นผ่านการสื่อสารและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนร่วมงานหรือผู้เชี่ยวชาญภายในองค์กรและส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของครูทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ แสงเดือน คงนาวัง แสงดาว คงนาวัง และสำเร็จ คำโหมง (2562) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยชุดฝึกทักษะการวิจัยพัฒนาการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ด้านทักษะการวิจัย หลังจากครูโรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ) ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครุณักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีคะแนนการประเมินทักษะการวิจัย โดยเฉลี่ยสูงขึ้นแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนที่สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมพลังการทำงานในด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ตระหนัก และเห็นความสำคัญของการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ต้องการใช้กระบวนการวิจัย เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวทางของการปฏิรูปการศึกษา และพัฒนากระบวนการทำงานของครูให้เป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลละออ แสงสุข และคณะ (2564) ได้วิจัยการพัฒนาสมรรถนะด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของอาจารย์ประจำหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับ มากทุกด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านทัศนคติ ด้านความรู้ และด้านทักษะ

3.3 ด้านเจตคติต่อการวิจัยของครูที่ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบมีเจตคติต่อการวิจัยโดยเฉลี่ยสูงขึ้น เนื่องจากรูปแบบที่พัฒนาขึ้นได้นั้นสร้างความตระหนักและเห็นความสำคัญและต้องการที่จะพัฒนาตนเองในด้านการวิจัยแล้ว ครูผู้สอนที่สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมพลังการทำงานยังมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งต่างจากก่อนทำกิจกรรมเสริมพลังการทำงานด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งครูผู้สอนส่วนมากมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนหลายประเด็น ได้แก่ 1) ครูผู้สอนคิดว่าการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่มีความยุ่งยาก และมีความซับซ้อน 2) ครูผู้สอนคิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ใช่หน้าที่ของครูแต่เป็นหน้าที่ของผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา 3) ครูผู้สอนคิดว่าการทำวิจัยต้องมีสถิติที่มีความยุ่งยากและซับซ้อน 4) ครูเข้าใจว่าการวิจัยเป็นคนละส่วนกับการจัดการเรียนการสอน แต่หลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมพลังการทำงานแล้ว ครูผู้สอนส่วนมากมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการทำวิจัยกับการจัดการเรียนรู้อในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ การทำวิจัยปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนไม่ใช่เรื่องที่มีความยุ่งยากและซับซ้อนอย่างที่คิด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวลละออ แสงสุข และคณะ (2564) ได้วิจัยการพัฒนาสมรรถนะด้านจริยธรรมการวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตร พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของอาจารย์ประจำหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับ มากทุกด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านทัศนคติ ด้านความรู้ และด้านทักษะ

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครุณักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากกระบวนการพัฒนาทักษะการวิจัยได้นั้นส่งเสริมการฝึกฝนเรียนรู้โดยอิสระภายใต้เป้าหมายและการวางแผนของครู จัดกระบวนการที่เน้นให้ครูผู้สอนที่มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีความ

กระตือรือร้น และมีความตั้งใจที่จะดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาระบบการทำงานของตนเองให้ดีขึ้น ครูผู้สอนส่วนมาก สามารถพัฒนาตนเองในด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ เกิดความรู้ความเข้าใจ และเกิดทักษะในการทำวิจัยปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน สามารถดำเนินการวิจัยในเรื่องที่ดำเนินการได้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นจึงทำให้ครูรู้สึกพึงพอใจจากการได้ฝึกฝนการแก้ปัญหาและได้วางแผนการฝึกฝนเรียนรู้ด้วยตนเอง ในชุดฝึกทักษะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ได้ออกแบบให้มีรูปแบบที่สวยงามน่าสนใจ ทำให้อุบายครูอยากเรียนโดยครูมีความอิสระในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ของมาสโลว์ (ทีศนา แชมมณี, 2550) กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น หากได้รับการตอบสนองก็จะช่วยให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานโดยครูผู้สอนที่สมัครใจเข้าร่วมพัฒนา มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการวิจัย มีความกระตือรือร้นที่จะดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น ได้รับกระตุ้นและเสริมแรงจากเพื่อนกลุ่มผู้ร่วมวิจัยด้วยกัน และกระบวนการในการทำงานทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำงานทุกขั้นตอนของการดำเนินการ การนิเทศให้ความช่วยเหลือจากวิทยากร และจากผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่เป็นปัญหาเพิ่มมากขึ้น โดยดำเนินการให้คำปรึกษา จัดหาเอกสารมาให้ความรู้เพิ่มเติมในประเด็นที่ยังไม่เข้าใจ ทำให้ครูมีกำลังใจและแรงจูงใจที่จะดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การพัฒนาสมรรถนะครุณักวิจัยควรได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ครูผู้สอนในโรงเรียนดำเนินการวิจัยโดยจัดระบบการเรียนรู้ระหว่างการทำงานทั้ง 8 โมดูลร่วมกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและจัดหาแหล่งข้อมูล เอกสาร ตำราเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน งบประมาณ วัสดุ และอุปกรณ์ อย่างเพียงพอ

1.2 การพัฒนาสมรรถนะครุณักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ควรให้ครูผู้สอนดำเนินการควบคู่ไปกับการวิจัยในชั้นเรียนและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

1.3 การพัฒนาสมรรถนะครุณักวิจัยตามแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ควรพัฒนาควบคู่กับการฝึกทักษะการวิจัยและมีการชี้แนะจากพี่เลี้ยงหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย จะทำให้ครูเข้าใจขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนอย่างลึกซึ้ง

1.4 ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดให้มีระบบการนิเทศภายในสถานศึกษาในประเด็นการส่งเสริมสมรรถนะด้านการวิจัยควบคู่กับการเรียนรู้ระหว่างการทำงานการวิจัยและการสอนของครูที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาสมรรถนะครุณักวิจัยเป็นระยะ โดยหน่วยงานต้นสังกัดควรกำหนดนโยบายส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะครุณักวิจัยอย่างต่อเนื่อง โดยสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ รวมทั้งกำหนดให้การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาวิชาชีพครู

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยพัฒนาสมรรถภาพของครูด้านการจัดการเรียนรู้ระหว่างการทำงาน และชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เน้นให้บุคลากรมีส่วนร่วมและเรียนรู้ไปพร้อมกับการทำงาน เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะอย่างต่อเนื่อง โดยนำไปประยุกต์ใช้ในวงกว้างมากขึ้น ได้แก่ การนำรูปแบบไปใช้ในบริบทที่หลากหลายของสถานศึกษา โดยปรับใช้รูปแบบให้เหมาะสมกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรหรือเวลาของสถานศึกษา และเชื่อมโยงประโยชน์ของรูปแบบกับนโยบายการศึกษาในระดับประเทศ

2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนารูปแบบการบริหารงานบุคลากรด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะครุณักวิจัยโดยมีระบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของครู ร่วมกับการเรียนรู้ด้วยการฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครุณักวิจัยอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กุลชาติ พันธูรกุล และเมษา นวลศรี. (2564). ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี, *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*. 11(3), 1-17. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/var/article/view/252218>
- ทิตนา แคมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนภฤต อึ้งน้อย และอนุชา กอนพ่วง. (2564). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 23(2), 169-180. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/download/221050/168014
- นพพร โสวรรณะ. (2564). *การนำแนวคิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงาน (Learning in the flow of work) มาใช้ในองค์กร*. สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย. <https://www.khonatwork.com/>
- นวลละออ แสงสุข, นารินี แสงสุข, กรเอก กาญจนโกคิน และสรวรรยา แสงสุข. (2564). วิจัยการพัฒนาสมรรถนะด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ของอาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยรามคำแหง. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 26(1), 268-276. http://www.ar.or.th/ImageData/Magazine/40053/DL_30507.pdf?t=637638494492254116.
- พรศักดิ์ สุจริตรักษ์ และชนิตา พิลาไชย. (2564). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูรองรับ การศึกษายุค 4.0. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ*, 10(37), 293-303. <https://jeal.snru.ac.th/ArticleView?ArticleID=1030>.

- ภณิดา ชูช่วยสุวรรณ และยุวี ญาณปรีชาเศรษฐ. (2563). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา : การประเมินความต้องการจำเป็นสมบูรณ์. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 12(2), 306-323. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/sueduresearchjournal/article/view/242803>
- โรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดบางลี่ (พานิชอุทิศ). (2564). *รายงานการประเมินตนเอง*. สังกัดเทศบาลเมืองสองพี่น้อง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.
- วชิราภรณ์ ขาวอ่อน และสาลินี มีเจริญ. (2565). แนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเพิ่มคุณภาพของครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 1. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี*, 10(1), 180-192. <https://journal.bkkthon.ac.th/upload/doc/spit/56/files/Vol.10%20No.1-14.pdf>
- แสงเดือน คงนาวัง แสงดาว คงนาวัง และสำเร็จ คำโมง. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยชุดฝึกทักษะการวิจัยพัฒนาการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทร์วิโรฒ*. 20(2), 139-148. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/jedu/article/view/12170>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *รายงานประจำปี 2552* (พิมพ์ครั้งที่ 1). โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Abbas, R. (2024). *The 7 Essential Steps to Cultivate a Culture of Learning at Your Business*. Continu Inc. <https://www.continu.com/blog/cultivate-a-culture-of-learning>
- Bersin, J. (2018). *A New Paradigm for Corporate Training: Learning In The Flow of Work*. Josh Bersin Company. <https://joshbersin.com/2018/06/a-new-paradigm-for-corporate-training-learning-in-the-flow-of-work/>
- McLaughlin M. W. and Talbert J. E. (2006). *Building school-based teacher learning communities: Professional strategies to improve student achievement*. n.p.: Teachers College Press.
- Miels, J. (2001). *The Seven Faces of the Early Childhood Educator*. www.earlychildhood.com.